

Ciutat, cultura i drets: la governança com a qüestió ètica

Publicat per [Interacció](#) [1] el 21/07/2014 - 14:54 | Última modificació: 27/04/2026 - 10:51

L'article *Governança de la ciutat i drets culturals* situa la cultura al centre del debat sobre el futur urbà, no com un sector específic, sinó com una dimensió estructural de la vida col·lectiva. Les ciutats apareixen com espais simultanis d'oportunitat, conflicte i transformació, on es produeixen els imaginaris i les condicions que fan possible o limiten l'exercici de la llibertat. Des d'aquesta perspectiva, pensar la cultura implica pensar la ciutat en el seu conjunt, en les seves formes de governar-se i en la capacitat d'incorporar la ciutadania en aquest procés.

El text defensa que el debat cultural no pot quedar restringit a experts, institucions o professionals. És un debat polític en sentit ampli, que afecta la definició mateixa de la societat i que ha de ser assumit com a responsabilitat col·lectiva. La cultura connecta valors intrínsecs, identitat, creativitat, memòria, coneixement crític, amb reptes urbans com la participació, la sostenibilitat o la governança. Aquesta articulació situa els drets culturals com a fonament indispensable per a qualsevol procés de desenvolupament.

Una de les idees centrals del text és la redefinició de la governança cultural. No es tracta d'una tècnica de gestió més eficient, sinó d'una ètica pública. La governança implica transparència, igualtat d'oportunitats, cooperació, responsabilitat i capacitat d'empoderament. És una manera d'entendre com es prenen les decisions i qui hi participa. En aquest marc, els drets culturals no són un complement discursiu, sinó la base sobre la qual es construeixen les polítiques i es legitimen les institucions.

El text també assenyala una crisi de legitimitat en les polítiques culturals contemporànies, marcada per un excés d'institucionalització i una distància creixent amb la ciutadania. Davant d'això, es proposa un gir: entendre la cultura com un bé comú i com una eina d'acció política i social. Aquesta mirada obliga a repensar les polítiques culturals no per reduir-les, sinó per transformar-les, ampliant els actors implicats i reconeixent la complexitat del sistema cultural.

En el mateix sentit, s'insisteix en la necessitat d'equilibrar els diferents valors de la cultura, intrínsec, instrumental i institucional, i d'atorgar-li un paper central en les polítiques urbanes. La cultura contribueix al desenvolupament econòmic, però sobretot al desenvolupament humà. Aquesta doble dimensió exigeix polítiques que vagin més enllà de la lògica sectorial i que s'inscriguin en una visió global de ciutat.

Finalment, el text apunta cap a una transformació més profunda: humanitzar els conceptes que articulen la governança cultural, com la creativitat, la diversitat o la sostenibilitat. Això implica reconèixer nous actors, reforçar processos bottom-up i construir diagnòstics compartits. El desplaçament és clar: de la cultura com a política sectorial a la cultura com a infraestructura democràtica.

Referència

Pascual, J. (2014). Governança de la ciutat i drets culturals. *Kultur: revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat*, 1(1), 35-45. (doi: <https://doi.org/10.6035/Kult-ur.2014.1.1> [2])

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/ciutat-cultura-drets>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.6035/Kult-ur.2014.1.1>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7117>